

Fikir Teatisi

– prens · 25 Temmuz 2019

Bilmem; O kadar çok yaz geçti ki ardından teşnelerde yunan çocukluğumun ilk kıpırtıları ilk sevda trenine binmeler şu kız camdan bakmıştı bana/şu kız dantela uçlu perdeyi kapamıştı... Yüzüme...Yaramın içinde çok yaralar vardı... Derin yaralar...Mesela!Misketlerin gidiş mesafesini hesaplardık bahçeden armut çalmanın zamanını yakalanma anını...Ellerde ovuşturulan şekerlerin erime anını... Bu “fikir teatileri” bizi hayata bağlayan bu aymazlık elbet olgun başa düşecek ve biz gülüp geçeceğimiz çocukluk anılarına...Hiç kopuş yaşadın mı seferden hiç yamacına düştü mü karıncalar onlar uzun sessizliğin yolcuları onlar toprağın eleği... Ağaç kurdu askerleri...Solmuş bir güneşin yamacında bakışlarım kimse bilmez kimin başına ne iş geleceğini bir gün feleğin çarkı herkese döner umut vadilerinde çok gün doldu/sevda olukları çok su çekti gençlikten sönmüş volkanlar kirece döndü umutsuzluktan... Bugün;Harman olmuş bir tarlanın üstünde saçlarım sapa saman karıştı babamın kara yağız gölgesi kalkan oldu bana annem aş eriyor kara çöpür kardeşime oğlan olacak bu sefer umut ülkesine...Birkaç karanfilin ben olma kavgasıydı bu fikirler tarumar gözler şaşı her zaman aynı bulut dökmez yağmurunu buraya... Her zaman aynı buğday çimlenmez sahralarda...Soluk benizli çocuklar...Fazla sormayın soluk benizli ananızın memesini fazla yormayım hayatı... Hayat yaşam vadisi içinde börtü böcek kervanı/Saygı duyun fikirlerine yaşı tutmasa da çocuğun cahil kalsa da bacının...Fikir edinin hayattan...Teatilere sığmasa da zaman...